

[Indenrigsministeren.]

Jeg kan ikke indrømme, at hvervet skulle skifte karakter, fordi der som foreslået ydes et beskedent vederlag for arbejdet.

De ærede ordførere hr. Holger Eriksen og hr. Victor Larsen gjorde nogle bemærkninger om de foreslåede ændringer i bestemmelserne om købstadhavnens styrelse. Jeg kan herom sige, at disse bestemmelser naturligvis er affattet i samråd med ministeriet for offentlige arbejder; de er i det væsentligste i overensstemmelse med en betænkning, der er afgivet af den i 1946 nedsatte forvaltningskommission. Jeg har forstået disse bestemmelser sådan, at de betyder en simplificering og modernisering af de hidtil gældende regler, og at de giver de lokale organer større myndighed end hidtil, hvilket jeg hilser med tilfredshed. Men det er muligt, at man ved en forhandling i udvalget på enkelte punkter kan komme til et resultat, som kan være mere tilfredsstillende, og jeg erklærer mig villig til at deltage i forhandlinger om disse spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen gjorde nogle bemærkninger om, hvorvidt det vil være rigtigt, når en kommunalbestyrelse vedtager at yde diæter til kommunalbestyrelsens medlemmer, at dette så samtidig skal medføre, at der gives diæter for udvalgsmøder. Jeg forstod på det ærede medlem, at han var noget i tvivl om det ønskelige i, at bestemmelsen fik denne rækkevidde. Jeg kan herom sige, at ved formuleringen af disse bestemmelser har det været tilsigtet, at en beslutning om ydelse af vederlag for møderne i kommunalbestyrelserne også skulle have den virkning, at der skulle betales diæter for møderne i udvalg indenfor kommunalbestyrelsen. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og jeg gjorde også opmærksom på det i min forelæggelsestale. Jeg tror, at disse bestemmelser er rigtige, og at der må betales diæter i begge tilfælde, men jeg har naturligvis ikke noget imod, at vi også forhandler om dette spørgsmål i et udvalg. Jeg erkender, at det er et spørgsmål, som kan diskuteres, og det er muligt, at vi på dette område kan enes om en anden tilfredsstillende affattelse. Jeg takker forøvrigt for den tilslutning, som det ærede medlem gav til lovforslagernes gennemførelse.

Når det er anført, at borgerlige ombud ikke bør vederlægges, vil jeg deroverfor fremhæve, at det, at man har pligt til at modtage et hverv, hvortil man bliver valgt, dog ikke kan begrunde, at det ikke bør vederlægges. Det afgørende i hvert enkelt tilfælde er, om det er et hverv af et sådant

omfang, at det beslægtet en væsentlig del af vedkommende medlems tid og derfor medfører indtægtstab. Vederlag for et borgerligt ombud er ikke noget nyt, men noget, som rigsdagen så tit har været stillet overfor. Man giver f. eks. vederlag til maskintilsynsmænd, vurderingsmænd for ejendomsskyld, snefogder og sognefogder; et hvert som kommunal revisor er også et borgerligt ombud, og for dette hverv er der netop adgang for kommunalbestyrelserne til at fastsætte vederlag.

Det ærede medlem hr. Victor Larsen talte stærkt om, at disse tillidshverv — det ærede medlem brugte udtrykket ærespøster — ville skifte karakter. Jeg forstår ikke begrundelsen. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at der her er tale om tillidspøster, og naturligvis er man valgt til disse tillidspøster af egnens beboere for at varetage de fælles anliggender. Jeg kan ikke se, at den omstændighed, at der indføres hjemmel til at yde et beskedent vederlag for det meget betydelige arbejde, som er forbundet med disse hverv, skulle medføre nogen som helst ændring heri, navnlig da det foreslåede vederlag ikke er større, end at det kun giver en meget nødtørftig dækning for tab af arbejdsfortjeneste.

Talen om, at man skulle skele til økonomisk fordel, synes jeg er urimelig. (*Victor Larsen*: Det har jeg ikke sagt!). Så var det måske den ærede ordfører for venstre. Det er urimelig tale, særlig i denne forbindelse; for her er der ikke tale om økonomisk fordel, men om at give en ganske beskedent erstatning for en del af det tab af arbejdsfortjeneste, som hvervets medlemmer medfører. Som ordføreren for mit parti sagde, var disse hverv oprindelig ikke særlig byrdefulde, de tog ikke så megen tid. Jeg kender af egen erfaring, hvad tabt arbejdsfortjeneste her betyder, idet jeg havde med kommunalt arbejde at gøre igennem 30 år. I de første år var jeg arbejdsmand, og jeg ved, at det drejede sig om et indtægtstab på 400—500 kr. om året. Der er mange, der ikke har råd til at bære et tab på 400—500 kr. om året for at deltage i kommunalt arbejde. Derfor er det gået sådan, at når man imellem småkårsfolk i samfundet skal udpege repræsentanter til de kommunale råd, ser man på, hvem der nu har bedst råd til at påtage sig disse hverv. Jeg ved, at der i et sogn samtidig var tre skolelærere i sognerådet, og desuden var der et par kommunale tjenestemænd. Jeg mener naturligvis ikke, at skolelærere eller kommunale tjenestemænd er mindre egnede til at varetage disse hverv end andre borgere i samfundet, men jeg